

DECIZIA nr. 328 / 014
privind solutionarea contestatiei formulata de
xxx,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/18.09.2013

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia sector 1 a Finantelor Publice cu adresa nr. x/10.09.2013, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/18.09.2013, cu privire la contestatia formulata de **xxx**, cu domiciliul in Bucuresti, str. xxx.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia sector 1 a Finantelor Publice sub nr. x/09.09.2013, il constituie decizia nr.x/25.07.2013 referitoare la obligatiile de plata accesorii, comunicata la 07.08.2013, prin care s-au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **x**.

I. In sustinerea contestatiei contribuabila invoca urmatoarele:

X arata ca platile au fost efectuate in termenul legal, prin decontare bancara in conditiile art. 114 din Codul de procedura fiscala, respectiv pana la 25 a lunii pentru luna anterioara, iar pentru luna noiembrie 2012 pe data de 21.12.2012.

Organul fiscal a calculat accesorii pentru obligatiile cod 305 si 620 iar conform prevederilor art.121 din Codul de procedura fiscala, nu datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere decat in cazul nedecontarii pe perioada de 3 zile lucratoare.

Pentru obligatiile cod 411 si 431 perioada fiscala este trimestrul, astfel incat platile au fost efectuate in termenul legal, pana la 25 a lunii urmatoare trimestrului.

Contestatarul arata ca in lunile aprilie 2012, iulie 2012 si ianuarie 2012 s-au efectuat plati pentru trimestrul anterior, pentru obligatiile din declaratia 112, dar s-au calculat accesorii pentru o perioada de trei luni.

In concluzie, contestatarul arata ca daca va fi necesar va completa dosarul cauzei cu extrase de cont aferente platilor din care sa rezulte destinatia acestora.

II. Prin Decizia nr. X/25.07.2013 referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele fiscale au stabilit in sarcina contestatarului accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de X lei reprezentand:

- X lei- dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA;
- X lei - dobanzi si penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator;
- X lei - penalitati de intarziere aferente contributiei de asigurari de sanatate datorata de angajator;
- X lei - dobanzi de intarziere aferente impozitului pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatarul, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organului de administrare fiscala, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca X datoreaza accesorii in suma de X lei aferente obligatiilor de plata principale declarate, in conditiile in care acesta nu a efectuat plata obligatiilor fiscale pana la data scadenta, iar pe de alta parte pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

In fapt, prin decizia nr.X/25.07.2013 s-au calculat accesorii astfel:

1)- X lei - dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA calculate pentru plata cu intarziere a TVA de plata declarata pe propria raspundere prin deconturile de TVA nr.X/20.12.2012 si nr. X/27.05.2013 ;

2)- in ceea ce priveste accesoriile aferente contributiei de asigurari sociale datorata de angajator si a contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator stabilite, organele fiscale au calculat in sarcina contestatarei accesorii aferente acestor obligatii fiscale in suma totala de X lei, reprezentand:

- X lei- accesorii aferente CAS datorata de angajator (X lei dobanzi de intarziere si X lei penalitati de intarziere) calculate pe perioada 25.01.2012-24.10.2012 pentru debitele declarate prin declaratiile „112” nr. X/24.01.2012, nr.X/24.04.2012 si nr. X/23.07.2012 si neachitate in termenul legal;

- X lei- penalitati de intarziere aferente CASS datorata de angajator, calculate pe perioada 25.01.2012-25.04.2012 pentru debitul declarat prin declaratia „112” nr. X24.01.2012 si neachitat in suma de X lei, iar pe perioada 25.07.2012-24.10.2012 pentru debitul declarat prin declaratia „112” nr. X/23.07.2012 si neachitat in suma de X lei.

3)- X lei- dobanzi de intarziere pe perioada 25.06.2012-28.05.2013 calculate asupra impozitului pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal declarat prin declaratiile „100” nr. X/25.06.2012, nr.X/26.11.2012, nr. X/20.12.2012, nr.X/24.01.2013 si nr.X/27.05.2013 si neachitat la termenul scadent.

Din fisa sintetica si analitica editata de organul fiscal la data de 03.10.2013 si din contul „disponibil al bugetelor asigurarii sociale si fondurilor speciale, in curs de distribuire” rezulta ca X a efectuat plati cu intarziere in contul contributiei de asigurari sociale datorata de angajator si a contributiei pentru asigurari de sanatate datorata de angajator, astfel:

1) – referitor la TVA, X a declarat pe propria raspundere urmatoarele obligatii de plata:

-prin decontul de TVA nr.X/20.12.2012 –TVA de plata aferenta lunii noiembrie 2012 in suma de X lei, cu **scadenta 21.12.2012** (conform OMFP nr. 70/2012 modificat prin OMFP 1135/2012), data la care X figureaza in evidenta fiscala cu suma de X lei cu titlu de plata in plus fata de TVA de plata declarata, astfel incat diferenta in suma de X lei a fost stinsa in data de 24.12.2012 prin plata efectuata cu OP nr.X/24.12.2012 (3 zile intarziere);

- prin decontul nr. X/27.05.2013–TVA de plata aferenta lunii aprilie 2013 in suma de X lei, cu scadenta 27.05.2013 a fost stinsa cu suma de X lei din platile efectuate la data de 25.03.2013 si 25.04.2013, iar diferenta in suma de X lei a fost stinsa in data de 28.05.2013 (o zi intarziere) cu OP nr.X;

2a).-contributia de asigurari sociale datorata de angajator:

1- prin declaratia „112” nr.X/24.01.2012, X a declarat obligatia de plata aferenta lunii decembrie 2011 cu **scadenta la 25.01.2012** in suma de X lei, iar suma declarata a fost stinsa astfel:

- in data de 25.01.2012 s-a stins suma de X lei (din suma totala de X lei achitata cu OP nr.X /25.01.2012 in contul de disponibil al BASFS ;

- in data de **24.04.2012** s-a stins suma de X lei din suma de X lei (X zile intarziere) distribuita din contul de disponibil al BASFS (respectiv din suma totala de X lei achitata cu OP nr.X);

2- prin declaratia „112” nr. X/24.04.2012 X a declarat obligatia de plata aferenta lunii martie 2012 cu **scadenta la 25.04.2012** in suma de X lei, iar suma declarata a fost stinsa astfel:

- in data de 25.04.2012 s-a stins suma de X lei din totalul sumei incasate de X lei in contul CAS angajator (respectiv din totalul in suma de X lei achitata cu OP nr. X, distribuita din contul de disponibil al BASFS);

- in data de **24.07.2012** s-a stins suma de X lei (90 zile intarziere) din totalul sumei incasate in acest cont in suma de X lei (respectiv din totalul in suma de X lei achitata cu OP nr. X, distribuita din contul de disponibil al BASFS);

3- prin declaratia „112” nr. X/23.07.2012 X a declarat obligatia de plata aferenta lunii iunie 2012 cu **scadenta la 25.07.2012** in suma de X lei, iar suma declarata a fost stinsa astfel:

- in data de 25.07.2012 s-a stins suma de X lei din suma incasata in acest cont de X lei (din totalul sumei achitata cu OP nr.X, distribuita din contul de disponibil al BASFS);

- in data de 24.10.2012 s-a stins suma de X lei (91 zile intarziere) din totalul sumei incasate de X lei incasata la acest buget din totalul sumei achitata cu OP nr.X in suma de X lei ce a fost distribuita din contul de disponibil al BASFS;

2b).contibutia pentru asigurari de sanatate datorata de angajator:

1- prin declaratia „112” nr. X/24.01.2012 a declarat obligatia de plata aferenta lunii decembrie 2011 cu **scadenta la 25.01.2012** in suma de X lei, iar suma declarata a fost stinsa astfel:

- in data de 25.01.2012 s-a stins suma de X lei din suma de X lei incasata la acest buget din contul disponibil al BASFS, in curs de distribuire (din total suma achitata cu OP nr.X in suma de X lei);

- in data de **24.04.2012** s-a stins suma de X lei (91 zile de intarziere) din suma de X lei incasata la acest buget (din suma totala de X lei achitata cu OP nr.X/25.04.2012 in contul de disponibil al BASFS);

2- prin declaratia „112” nr. X/23.07.2012 X a declarat obligatia de plata aferenta lunii iunie 2012 cu **scadenta la 25.07.2012** in suma de X lei, iar suma declarata a fost stinsa astfel:

- in data de 24.07.2012 s-a stins suma de X lei din suma de X lei incasata in acest buget (din suma totala de X lei achitata cu OP nr.X/24.07.2012 in contul de disponibil al BASFS);

- in data de **24.10.2012** s-a stins suma de X lei (91 zile intarziere) din suma de X lei incasata in acest buget (din suma totala de X lei achitata cu OP nr.X/24.10.2012 in contul de disponibil al BASFS);

3)- Referitor la impozitul pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal se retin urmatoarele:

-prin declaratia „100” nr. X/25.06.2012 cu scadenta la data de 25.06.2012, contestatara a declarat pentru luna mai 2012 obligatia de plata a sumei de X lei, din care suma de X lei figureaza in fisa sintetica pe platitor emisa la data de 10.09.2013 ca obligatie de plata neachitata pe perioada 25.06.2012-26.06.2012;

- prin declaratia „100” nr.X/26.11.2012 cu scadenta la data de 25.11.2012, contestatara a declarat obligatia de plata pentru luna octombrie 2012 a sumei de X lei, din care suma de X lei figureaza in fisa sintetica pe platitor emisa la data de 10.09.2013 ca obligatie de plata neachitata pe perioada 26.11.2012-27.11.2012;

- prin declaratia „100” nr. X/20.12.2012 cu scadenta la data de 20.12.2012, contestatara a declarat obligatia de plata pentru luna noiembrie 2012 a sumei de X lei, din care suma de X lei figureaza in fisa sintetica pe platitor ca obligatie de plata neachitata pe perioada 21.12.2012-24.12.2012;

- prin declaratia „100” nr.X/24.01.2013 cu scadenta la data de 25.01.2013, contestatara a declarat obligatia de plata pentru luna decembrie 2012 a sumei de X lei, din care suma de X

lei figureaza in fisa sintetica pe platitor ca obligatie de plata neachitata pe perioada 25.01.2013-28.01.2013;

-prin declaratia „100” nr.X/27.05.2013 cu scadenta la data de 25.05.2013, contestatara a declarat obligatia de plata pentru luna aprilie 2013 a sumei de X lei, din care suma de X lei figureaza ca obligatie de plata neachitata pe perioada 27.05.2013-28.05.2013.

De asemenea, din fisa sintetica pe platitor emisa la data de 10.09.2013 rezulta ca in contul impozitului pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal s-a efectuat 26.04.2011 plata sumei de X lei in plus fata de suma declarata ca obligatie de plata.

In drept, potrivit art. 22, art. 85, art. 110, art. 114, art.115, art.119 si art.120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004 in vigoare pe perioada depunerii declaratiilor fiscale:

Codul de procedura fiscala:

"Art. 22 - Prin obligatii fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

(...)

c) obligatia de a plati la termenele legale impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii”.

"Art. 85 - (1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) **prin declaratie fiscala**, în conditiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri."

"Art. 110 - (3) Titlul de creanta este actul prin care se stabileste si se individualizeaza creanta fiscala, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptatite, potrivit legii."

Norme metodologice:

"107.1. Titlul de creanta este actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptatite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;

b) **declaratia fiscala, angajamentul de plata sau documentul întocmit de platitor prin care acesta declara obligatiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de catre platitor, potrivit legii”.**

Codul de procedura fiscala:

"Art. 114 - (1) Platile catre organele fiscale se efectueaza prin intermediul bancilor, trezoreriilor si al altor institutii autorizate sa deruleze operatiuni de plata.

(2) Plata obligatiilor fiscale se efectueaza de catre debitori, distinct pe fiecare impozit, taxa, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv majorari de întârziere. Dispozitiile art. 1093 din Codul civil se aplica în mod corespunzator.

(2¹) Debitorii vor efectua plata impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevazute prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plata pentru Trezoreria Statului pentru obligatiile datorate bugetului de stat si a unui ordin de plata pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligatii de plata.

(2²) **Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, dupa caz, proportional cu obligatiile datorate.**

(2³) În cazul în care suma platita nu acopera obligatiile fiscale datorate, distribuirea, în cadrul fiecarui buget sau fond, pe tip de impozit, contributie sau alta suma reprezentând creanta fiscala se face mai întâi pentru impozitele si contributiile cu retinere la sursa si apoi pentru celelalte obligatii fiscale, proportional cu obligatiile datorate.

(2⁴) **Metodologia de distribuire a sumelor platite în contul unic si de stingere a obligatiilor fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.**

(2⁵) Plata obligatiilor fiscale, altele decât cele prevazute la alin. (2¹), se efectueaza de catre debitori, distinct pe fiecare impozit, contributie si alte sume datorate bugetului general consolidat.

(3) În cazul stingerii prin plata a obligatiilor fiscale, **momentul platii este:**

(...);

c) **în cazul platilor efectuate prin decontare bancara, data la care bancile debiteaza contul platitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum aceasta informatie este transmisa prin mesajul electronic de plata de catre institutia bancara initatoare, potrivit reglementarilor specifice în vigoare, cu exceptia situatiei prevazute la art. 121, data putând fi dovedita prin extrasul de cont al contribuabilului; (...).**

“Art.115 - (1) Daca un contribuabil datoreaza mai multe tipuri de impozite, taxe, contributii si alte sume reprezentând creante fiscale prevazute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma platita nu este suficienta pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluia tip de creanta fiscala principala pe care o stabileste contribuabilul sau care este distribuita, potrivit prevederilor art. 114, de catre organul fiscal competent, dupa caz, stingerea efectuându-se, de drept, în urmatoarea ordine:

a) sumele datorate în contul ratei din luna curenta din graficul de plata a obligatiei fiscale pentru care s-a aprobat esalonare la plata, precum si majorarea de întârziere datorata în luna curenta din grafic sau suma amânata la plata, împreuna cu majorarile de întârziere datorate pe perioada amânarii, în cazul în care termenul de plata se împlineste în luna curenta, precum si obligatiile fiscale curente de a csror plats depinde mentinerea valabilitatii înlesnirii acordate;

b) **obligatiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii**, cu exceptia cazului în care s-a început executarea silita, când se aplica prevederile art. 169 în mod corespunzator. În cazul stingerii creantelor fiscale prin dare în plata se aplica prevederile art. 175 alin. (4¹).

c) sumele datorate în contul urmatoarelor rate din graficul de plata a obligatiei fiscale pentru care s-a aprobat esalonare, pâna la concurenta cu suma esalonata la plata sau pâna la concurenta cu suma achitata, dupa caz, precum si suma amânata la plata împreuna cu majorarile de întârziere datorate pe perioada amânarii, dupa caz;

d) obligatiile cu scadente viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(2) **Vechimea obligatiilor fiscale** de plata se stabileste astfel:

a) **în functie de scadenta**, pentru obligatiile fiscale principale;

b) în functie de data comunicarii, pentru diferentele de obligatii fiscale principale stabilite de organele competente, precum si pentru obligatiile fiscale accesorii;

c) în functie de data depunerii la organul fiscal a declaratiilor fiscale rectificative, pentru diferentele de obligatii fiscale principale stabilite de contribuabil.”

Referitor la plata taxei pe valoare adaugata, Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare prevede :

“Art. 156². - (1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

Art. 157. - (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”

In ceea ce priveste modalitatea de calcul a dobanzilor de intarziere care fac obiectul acestei contestatii, prevederile art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de **0,04%** pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

“Art.120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de **5% din obligațiile fiscale principale stinse**;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de **15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse**.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobanzilor.”

Cu privire la dobanzile și penalitățile de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară art. 121 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

“Art.121 (1) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor convenite bugetului general consolidat în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului plătitorului nu îl exonerează pe plătitor de obligația de plată a sumelor respective și atrage pentru acesta dobanzi și penalități de întârziere la nivelul celor prevăzute la art. 120 și 120¹, după termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului și nedecontate de unitățile bancare, precum și a dobanzilor și penalităților de întârziere prevăzute la alin. (1), plătitorul se poate îndrepta împotriva unității bancare respective.”

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca declaratiile depuse de contribuabili reprezinta titluri de creanta prin care se stabilesc si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, motiv pentru care, organul fiscal are obligatia de a le inregistra in baza sa de date.

Totodata, un contribuabil are obligatia de a plati distinct, la termenele legale, impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat, in speta obligatiile fiscale, stabilite si individualizate prin declaratiile depuse.

Potrivit normelor legale sus-citate, contribuabilii sunt obligati sa achite, la scadenta prevazuta de lege, impozitele, taxele si contributiile datorate, calculate si declarate in baza propriilor declaratii de impozite si taxe, iar in caz contrar datoreaza majorari de intarziere de la data scadentei si pana la data stingerii datoriilor, inclusiv.

In cazul obligatiilor fiscale achitate prin decontare bancara, data platii este considerata data debitarii contului platitorului rezultata din extrasul de cont, astfel cum este ea transmisa prin mesajul electronic de plata de catre institutia bancara initatoare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

-TVA, contributiile sociale si impozitul pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal scadente in anul 2012 si 2013 nu au fost achitate pana la data scadenta in cuantumul declarat de contestatara;

- platile efectuate au stins obligatiile fiscale stabilite prin declaratiile fiscale “100”, “300” in ordinea vechimii iar contributiile sociale inscise in declaratiile “112” au fost distribuite in

conformitate cu metodologia de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia.

- contestatara nu prezintă niciun document din care să rezulte că data debitării contului de către banca inițiatoare este termenul de scadență al obligațiilor fiscale.

Se reține că în materia stingerii obligațiilor fiscale, plățile curente ale contribuabililor nu pot stinge obligațiile fiscale curente decât în măsura în care nu există obligații fiscale restante; altminteri, independent de voința contribuabililor, operează de drept stingerea obligațiilor fiscale în ordinea vechimii, motiv pentru care plățile curente vor stinge mai întâi obligațiile fiscale restante în ordinea vechimii și suma rămasă va fi utilizată pentru stingerea obligațiilor curente. Astfel, nu poate fi reținută precizarea contestatarii potrivit căreia destinația sumelor achitate este dată de specificitatea din ordinele de plată, întrucât plățile efectuate de aceasta nu pot stinge anumite obligații pe care le dorește contribuabilul, plățile nefiind dedicate, deoarece plățile în contul unic se depersonalizează, iar distribuirea se face potrivit dispozițiilor OPANAF nr. 138/2012 privind modificarea anexei la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.314/2007 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia.

Nu poate fi reținut argumentul contestatarii potrivit căruia nu poate fi obligată la plata accesoriilor aferente TVA și a impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe motiv că acestea nu se datorează decât în cazul nedecontării bancare în 3 zile lucrătoare, întrucât nu a dovedit cu documente (ordine de plată, extrase de cont, etc) cele susținute, deși art.206 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare prevede:

“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) **dovezile pe care se întemeiază;**”

Contestatara a încălcat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consacrat de art.249 „*cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege*” și art. 250 „*dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]*” din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, având în vedere cele reținute mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarii.

Se reține, totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarii, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În speta sunt incidente și dispozițiile art.213 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“Art.213 - (1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Nici invocarea faptului că stabilirea accesoriilor aferente obligațiilor de plată a contribuției de asigurări sociale datorate de angajator și a contribuției pentru asigurări de sănătate datorate de angajator a fost influențată de perioada fiscală trimestrială nu poate fi reținută în susținerea cauzei, întrucât din evidența fiscală nu rezultă că a efectuat toate plățile în termenul legal, respectiv 25 a lunii următoare trimestrului .

Prin urmare, având în vedere pe de o parte ca **X** nu și-a achitat obligațiile fiscale declarate pe propria răspundere la termenele scadente, iar pe de altă parte potrivit dispozițiilor legale precitate pentru neachitarea sau achitarea cu întârziere a obligațiilor fiscale declarate pe proprie răspundere de contribuabili și înregistrate în evidența fiscală, aceasta datorează dobânzi și penalități de întârziere în suma de 75 lei de la data scadentei până la data stingerii prin plata efectuată prin decontare bancară a TVA și impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, precum și prin plățile reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator efectuate cu întârziere.

Având în vedere că **X** nu contestă modul de calcul a accesoriilor sub aspectul numărului de zile pentru care au fost calculate accesoriile, însumarea produselor dintre baza de calcul, numărul de zile de întârziere și cota de accesorii aplicată și nu depune niciun document în susținere, în baza dispozițiilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia "contestația poate fi respinsă ca: "a) neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat", urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma totală de X lei, reprezentând accesorii aferente obligațiilor fiscale calculate până la data stingerii, stabilite prin Decizia nr. X/25.07.2013 referitoare la obligațiile de plata accesorii.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 22, art. 85, art. 110, art. 114, art.115, art.119 și art.120, art.205 alin.(1) și alin.(2), art.206 alin. (1) și (2), art. 213 alin. (1) și alin. (5) și art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 2.5 din Ordinul președintelui ANAF nr. 450/2013,

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **X** pentru accesorii aferente obligațiilor fiscale în suma de X lei stabilită prin Decizia nr. X/25.07.2013 referitoare la obligațiile de plata accesorii, emisă de Administrația Finanelor Publice sector 1.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată potrivit legii, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.

